

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou rizika dyslexie u dětí předškolního věku. Zamýšlím se nad vhodnými formami práce s těmito dětmi tak, aby došlo v průběhu jednoho roku k co možná největšímu pokroku, podpoření ve vývoji těchto dětí, a to díky preventivním opatřením, včasné diagnostice a následné péči.

V teoretické části se zaměřuji na vývojové zvláštnosti dítěte předškolního věku, které musí znát pedagog pracující s touto věkovou skupinou, aby mohl ve své výchovně vzdělávací práci respektovat individualitu dítěte a přizpůsobit své pedagogické působení vývojovým možnostem dítěte. Rovněž se zabývám definicí specifických vývojových poruch učení, jejich příčinám a projevům. V kapitole dítě s rizikem dyslexie v předškolním věku definuji pojem riziko dyslexie a zabírám se predikcí těchto poruch. Dále věnuji prostor hlavním oblastem a úkolům diagnostiky v období předškolního věku, kde se zmiňuji o diagnostických metodách, které se z větší části využívají v MŠ. Jak moc důležitou roli hraje učitel v rámci vzdělávání dětí s rizikem dyslexie, jakými kvalitami by měl disponovat a jaké by měl vytvořit podmínky pro práci s těmito dětmi jsem uvedla v kapitole vzdělávání dětí s rizikem dyslexie v MŠ. Také se zamýšlím nad metodami a formami vhodnými pro práci na stimulačním programu, naznačuji možnosti stimulace a její různé druhy.

V praktické části poskytuji vhled do hlavní náplně SPC, kde se zaměřuji na práci s dětmi s rizikem dyslexie v předškolním věku v rámci pozorování a studiu pedagogické dokumentace. Rovněž se zamýšlím nad názory pracovníků SPC, které jsem získala metodou rozhovoru. Především mě zajímalo, jaké mají pracovníci SPC zkušenosti s diagnostikou rizika dyslexie, jaké nástroje k diagnostice používají a s kým spolupracují. Dále chci poukázat, jak následně s těmito dětmi pracují a na jaké problémy při práci s nimi narážejí.